

niku býti zachováno obchodní tajemství, a že prozrazení nemohlo býti na újmu zdaru a prospěšnosti podniku žalovaného družstva. Správně zdůrazňuje též odvolací soud, že žalobkyni nebylo nařízeno zhotoviti o tomto dopisu jen dva průklepy. Knihvedoucí K. byl tehdy ještě ve službách družstva a nebylo prokázáno, že by žalobkyně tím, že nezabránila, by K. se zmocnil jednoho průklepu, chtěla mu býti nápomocnou v jeho zamýšleném nepřátelském vystupování proti družstvu. Hledí-li se ku všem těmto okolnostem, jest opodstatněn závěr, že žalobkyně při zjištěném postupu nebyla si vědoma, že činí něco nesprávného a nedopustila se činu, jímž by se byla prohřešila proti mravní povinnosti, aby dbala oprávněných zájmů zaměstnavatelových, pokud byla povinna podle služební smlouvy dbáti těchto zájmů (Sb. n. s. 11092). Nedůvěra musí býti vzbuzena určitým jednáním nebo opomenutím. Nestačí jen pouhá obava před nějakým jednáním v budoucnosti a proto tu ani nestačila obava, že by žalobkyně mohla případně prozradit budoucně v jiném případě obchodní tajemství.

Čís. 14933.

K § 3 lit. a) zák. čís. 93/31 Sb. z. a n.

Vymáhající věřitel, který vede exekuci na pozemek přidělený a zatížený zákazem zcizení a zavazení, musí tvrditi a prokázati v exekučním návrhu, že jde o půdu nabytou ke stavbě vlastních rodinných obydlí.

(Rozh. ze dne 6. února 1936, R II 347/35.)

Obvodová ústředna S. P. Ú. navrhla zrušení exekuce nuceným zřízením práva zástavního, ježto na nemovitosti vážne zákaz zcizení, zavazení a propachtování bez souhlasu Státního pozemkového úřadu. Souhlas ke vkladu tohoto zástavního práva Státním pozemkovým úřadem, resp. jeho přísl. obvodovou úřadovnou, dán nebyl. **P r v ý s o u d n á v r h u** nevyhověl, **r e k u r s n í s o u d** uznal podle návrhu. **D ů v o d y:** Vymáhající strana se vyslovila proti zrušení exekuce jen proto, že svolení SPÚ. není třeba dle § 3 lit. a) zákona ze dne 27. května 1931 čís. 93 Sb. z. a n., ježto výměra nemovitostí nepřesahuje 20 a. I první soud v napadeném usnesení projevil názor, že není souhlasu SPÚ. třeba, poněvadž skutečná výměra nemovitostí nedosahuje 20 a. Než stížnost jest oprávněna proto, že § 3 lit. a) cit. zák. se vztahuje jen na půdu nabytou ke stavbě vlastních rodinných obydlí a maloživnostenských provozoven. To by musela strana vymáhající tvrditi již v exekuční žádosti. Ježto se tak nestalo, muselo býti stížnosti vyhověno a exekuce zrušena.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Pokud jde o vložku, na níž vážne zákaz zcizení a zavazení bez souhlasu Státního pozemkového úřadu, jest dovolacímu rekursu přisvědčiti, že prohlášením obecního úřadu v H. ze dne 30. října 1933, připojeným

již k exekuční žádosti, bylo prokázáno, že nemovitost ta nepřesahuje výměry 20 arů a že na ní stojí dům, a z pozemkové knihy vychází, že pozemek ten není součástí rolnického nedílu. To všechno však ještě nestačí k tomu, aby podle § 3 lit. a) malého zákona přidělového č. 93/31 Sb. z. a n. nebylo třeba k zatížení oné nemovitosti svolení Státního pozemkového úřadu, neboť základní podmínkou takového osvobození jest, aby šlo o půdu nabytou ke stavbě vlastních rodinných obydlí, tedy o půdu, která byla přidělena za tím účelem, aby na ní přidělce vystavěl vlastní rodinné obydlí. Tuto okolnost byl by museti vymáhající věřitel nejen tvrditi, nýbrž i prokázati, což se však nestalo, a obvodová úřadovna ve svém rekursu uvedla, že jde o pozemek zemědělský (role) a že přidělce nevyžádal si k přeměně pozemku toho na pozemek stavební svolení Státního pozemkového úřadu nebo jeho obvodové úřadovny. Právem proto rekursní soud zrušil exekuci nuceným vkladem práva zástavního.

Čís. 14934.

K § 345 zákona č. 76/27 Sb. z. a n.

Berní úřad jako zástupce státu při vymáhání daní v exekučním řízení soudním.

(Rozh. ze dne 6. února 1936, R II 622/35.)

Rekursní soud odmítl rekurs finanční prokuratury do usnesení o rozvrhu pro opožděnost.

Nejvyšší soud uložil rekursnímu soudu, by vyřídil rekurs věcně jako včas podaný.

Důvody:

Podle služební instrukce č. 41/98 ř. z. byla jen finanční prokuratura oprávněna zastupovati stát před soudem a to i v řízení exekučním. Berní úřady — mimo sídlo finanční prokuratury — byly podle nař. č. 28/98 ř. z. zmocněny jednati při vymáhání daní v exekučním řízení soudním jako zástupci státu jménem finanční prokuratury a v jejím zastoupení. V tom nastala však změna zákonem č. 76/27. Podle § 345 tohoto zákona přísluší nyní úřadu, který daň vyměřil, v oboru vlastní působnosti právo daně vymáhati, tedy i žádati za povolení a výkon exekuce soudní a zastupovati daňové pohledávky v soudním řízení exekučním (prov. nař. k § 345). Berní úřady jsou pověřeny s vymáháním daní v zastoupení vymáhajícího úřadu pod jeho dozorem. Tato ustanovení nebyla dotčena zák. čís. 97/33 o finančních prokuraturách (§ 2 odst. 1). Berní úřady nejednají tedy nyní při vymáhání daní exekučním řízením soudním jako orgánové finanční prokuratury, nýbrž jako orgánové vyměřovacího úřadu a finanční prokuratura přestala v tomto řízení býti zástupcem státu ze zákona, leč že byla podle 4. odst. prov. nař. k § 345 zákona o přímých daních vymáhajícím úřadem o zastoupení požádána.